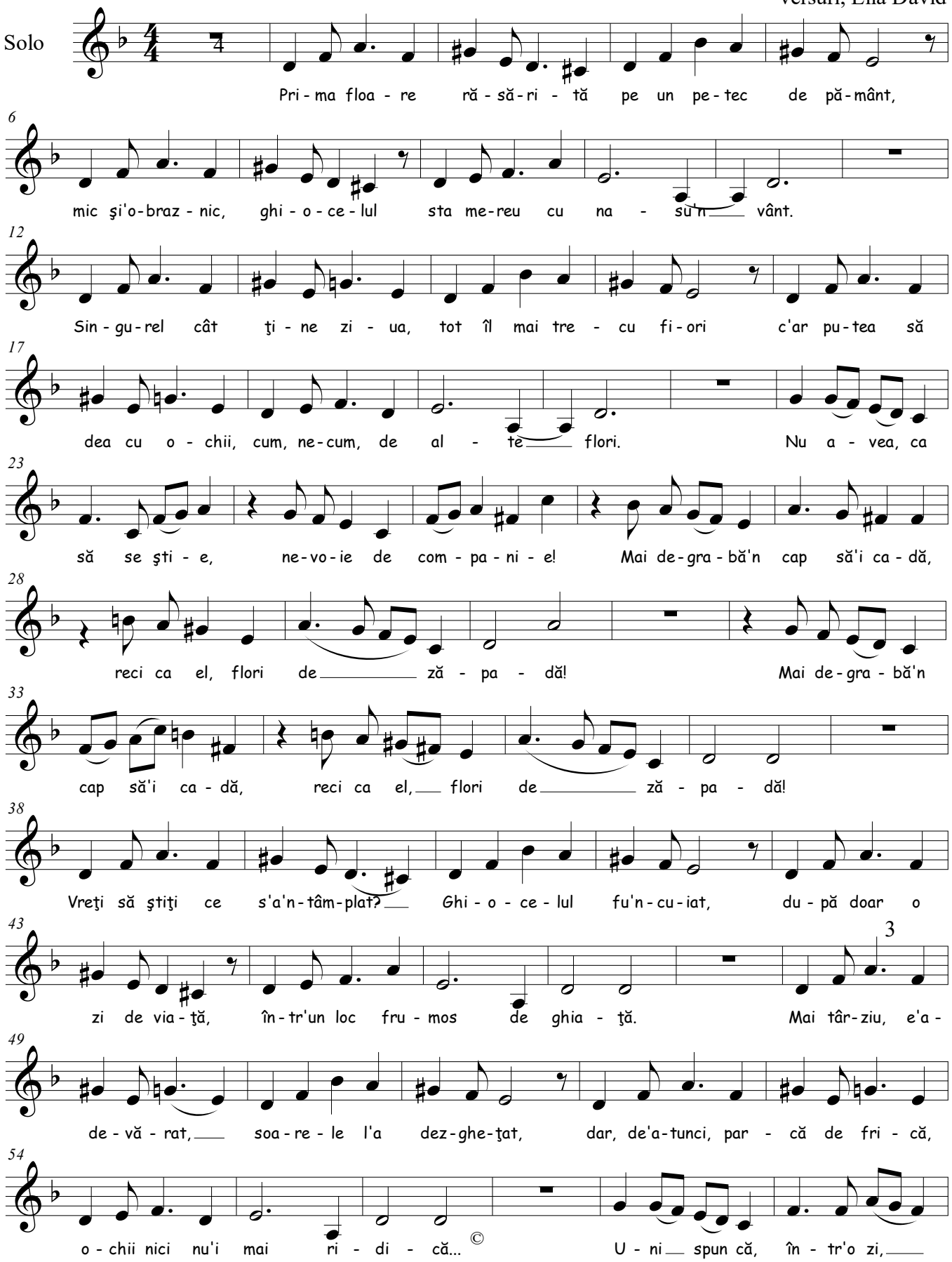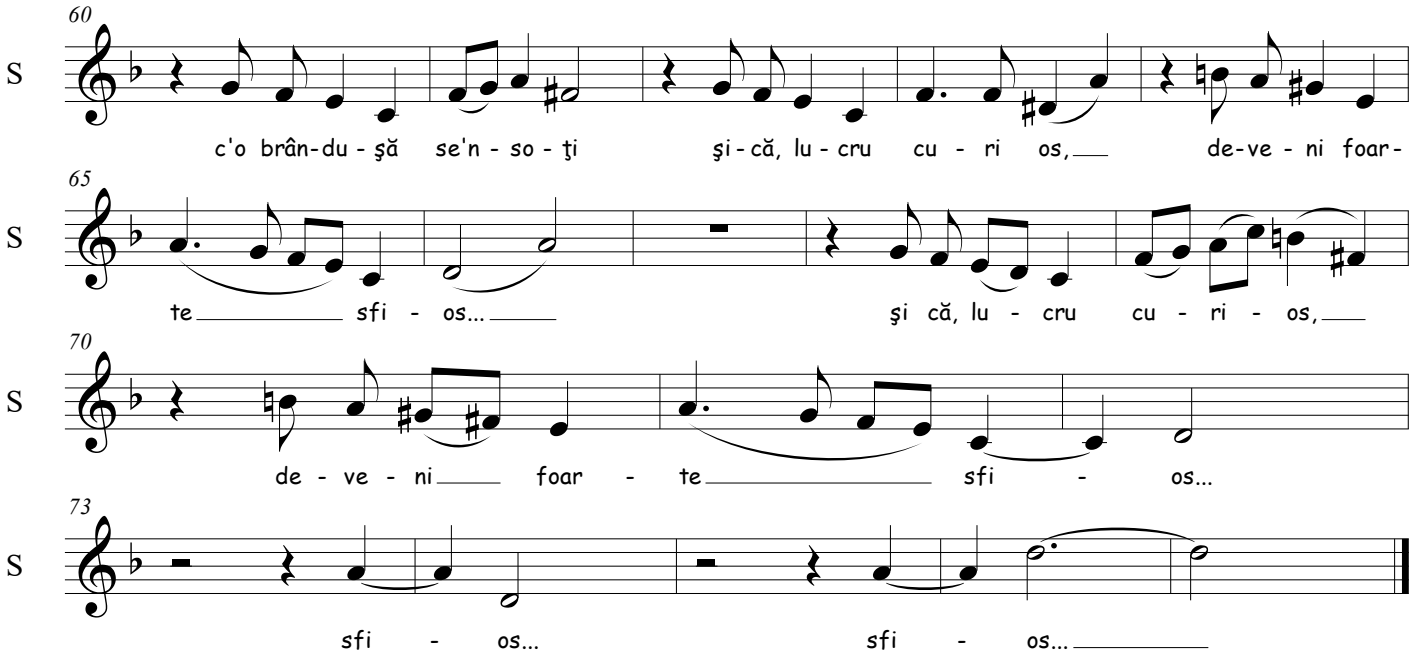Prima floare răsărită

muzica: Mircea Bucescu

versuri; Elia David

©

Prima floare răsărită
pe un petic de pământ,
mic și-obraznic, ghiocelul
stă mereu
cu nasu-n vânt.
Singurel cât ține ziua,
tot îl mai treceau fiori
c-ar putea să dea cu ochii,
cum, necum,
de alte flori.

Nu avea, ca să se știe,
nevoie de companie!
Mai degrabă-n cap să-i cadă,
reci ca el, flori de zăpadă!

Vreți să știți ce s-a-ntâmplat?
Ghiocelul fu-ncuiat,
după doar o zi de viață,
într-un cub frumos
de gheață.

Mai târziu, e-adevărat,
soarele l-a dezghețat,
dar, de-atunci, parcă de frică,
ochii nici nu-i
mai ridică...
Unii spun că, într-o zi,
c-o brândușă se-nsoți
și că, lucru curios,
deveni foarte
sfios...